

வள்ளுவரின் படைஎடுப்பு (அ) தேய்தலும் - உடைதலும்

ம. காமராஜ்

முன்னுரை: வள்ளுவ பெருந்தகை தம் உள்ளக் கருத்தைப் பிறர் உள்ளம் பற்றுமாறு சொல்லும் சொல்வன்மை மிக்கவர். அவரின் அரிய படைப்பாகிய திருவள்ளுவத்தை நுணுகி ஆய்ந்தடிந், வெல்லும் சொல் இன்மையறிந்து. கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையறிந்து, சொற்பயின்ற திறம் விளங்கும். அவர் பயிலும் ஒவ்வொரு சொல்லும் தொட்டணைத்தூறும் மணற்கேணியின் ஊற்றுக் கண்களை அல்லவா உள்ளடக்கி கொண்டுள்ளன? மாறி வருகிற காலச்சூழலுக்கு ஏற்றவாறு, பல்வேறு புதுமைச் சிந்தனைகளுக்கும் இடமளித்து தன்னைத் தகவமைத்துக்கொள்ளும் பாங்கு புதுமைச் சிந்தனைகளுக்கும் இடமளித்து தன்னைத் தகவமைத்துக்கொள்ளும் பாங்கு வள்ளுவத்தின் தனிச்சிறப்பு. வள்ளுவச் சிந்தனையின் ஆழமும், பரப்பும் அறிய இக்கட்டுரை முயலுகிறது.

நோக்கு (அ) “படை” என்னும் சொல்லின் முன்பு இடத்திற்கு ஏற்ப அடைமொழி தந்து அழகுற வள்ளுவர். படை நடத்தும் பாங்கு விவரிக்கப்படுகிறது.

(ஆ) “தேய்தல்” உடைதல்” என்னும் இரு சொற்களை அதற்கே உரித்தான பொருளின் பல்வேறு இடங்களின் கையாளுகின்ற வள்ளுவரின் நுண்மாண் நுழைபுலம் விளக்கப்படுகிறது.

(இ) ‘உடைதல்’ என்னும் சொல்லில் புரைந்துள்ள உளவியல் உண்மை விளக்கப்படுகிறது.

பல்வேறு படைகள்: வள்ளுவர் பலவகையான படைகளைத் தமது நூலில் அறிமுகப்படுத்துகின்றார். ஒவ்வொரு படைக்கும் தனித் தனி பணி.

கொடுங்கோண்மை அதிகாரத்தில் தேய்க்கும் படை

சான்றாண்மை அதிகாரத்தில் மாற்றும் படை

இன்பத்துப்பாலிலோ கொல்லும் படை மற்றும் மாற்றும் படை.

மேற்கண்ட குற்பாக்களை ஈண்டு காண்க

அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே

செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை - 555

கொடுங்கோண்மை

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அது சான்றோர்

மாற்றாரை மாற்றும் படை - 985

சான்றாண்மை

அழல்போலும் மாலைக்கு தூதாகி ஆயன்

குழல் போலும் கொல்லும் படை - 1228

பொழுது கண்டரங்கல்

புல்லிவிடாஅப் புலவியுள் நோன்றுமென்

உள்ளம் உடைக்கும் படை - 1324

ஊடலுவகை

பன்மாயக் கள்வன் பனிமொழி யன்றோநம்

பெண்மை உடைக்கும் படை - 1258

நிறையழிதல்

காமக்கண்ச்சி உடைக்கும் நிறை என்னும்

நாணும் தாழ் வீழ்த்த தகவு - 1251

படைபல ஏன்: சான்றாண்மை அதிகாரத்தில் மாற்றும் படையையும், கொடுங்கோண்மை அதிகாரத்தில் தேய்க்கும் படையையும் நடத்திக் காட்டிய வள்ளுவர். இன்பத்துப்பாலில் மட்டும் “கொல்லும் படை” கொண்டும்.

மூவிடங்களில் “உடைக்கும் படை” கொண்டும் உடைத்துத் தூள் பரத்துகிறார் தென்றல் தவழ வேண்டிய இடத்திலே பேய்க் காற்றின் பேரிரைச்சலா?.

ரோஜா மலர் இருக்க வேண்டியிடத்தில் நெருஞ்சில் முள் நெருடலா. இதைன்ன மாறுபட்ட போக்கு? இங்கே தான் வள்ளுவம் சிறக்கிறது. எப்படி? ஆய்வோம்.

காதலும் வீரமும்: தமிழர்க்குக் காதலும் வீரமும் இருகண்கள் அனையது. அகமும் புறமும் அதனையே செப்பும். வேலொத்த விழி (வேலுண் கண். 1113) என்னும் கண்வெட்டு. வாள்விழிவீச்சு என்றும் தன் காதலியைப் புகழ்வதோடு அவளின் காதல் விழிச் சேட்டைகள்” நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு” (1087) எனக்கூறி காதல் களத்தையே போர்க்களமாக்கி நுகர்தல் தமிழர் தம் மரபன்றோ? பூவிதழோடு போர்வாள் மோதும். அவளின் வளையொலி அவனுக்கு வாளொலியாய் முரசறையும். இம் மரபு கெடாதவண்ணம், வள்ளுவர் மெல்லினம் பயில வேண்டிய இடத்தில் வல்லினம் வைத்த பாங்கு போற்றுதலுக்குரியது அன்றோ? ஆய்ந்து உணர்க. நயன் எண்ணி மகிழ்க.

தேய்தலும் - உடைதலும்: கொடுங்கோன்மைக்கு ஆட்பட்டு, அல்லற்பட்டு மனம் ஆற்றாது அழுது தொல்லைகளுக்கு ஆளானோர் சிந்தும், அழுத கண்ணீர், கொடுங்கோவன் தன் செல்வத்தைத் தேய்கும் (அழிக்கும்) வலிமையுடையதாம். இங்கே கொடுங்கோலனின் செல்வம் உடனே அழிந்துபடும் என்று கூறலாம் மெல்லத்தேயுமாம். ஏன்? மெல்லத் தேய்க்கும் (தேயும்) எனப்பட்டதால் அவனின் செல்வம் ஒரேயடியாக அழிந்து போகாமல் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து முடிவில் அழிந்துபடும் என்பது இதன் பொருள். ஆயிரம் வேலி ஐநூறுவேலியாக அதுவே நூறுவேலி, 50 வேலி எனச் செல்வம் குறைந்து சுருங்கிப் போவதைப் போன்றது இது. தன் செல்வம் சிறுகசிறுகக் குன்றிப் போவதன் காரணம் தனது தீவினைதான் என்பதை உரியவன் போதுமான கால அவகாசத்தோடு அதனை நன்கு உணர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டே, அவனின் செல்வம் சிறிது சிறிதாகத் தேய்வதை (ஓரே வீச்சில் அழிந்து போகாமல்) வள்ளுவர் உள்ளம் விரும்புகிறது. தீவினை செய்த கொடியோனின் செல்வம் அழிவதோடு அதை அவன் உணர வேண்டுவது ஏனெனின் மீண்டும் அவன் தவறிழைக்காமல் இருக்கவேயாம் என்பதை “தலைச் செல்லா வண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுக்கும்” (குறள் 561) வள்ளுவர் உள்ளம் உணர்த்தும்.

மகளிர் மெல்லிய மனதுடையர்.

“நல் நீரை வாழி அனிச்சகமே! நின்னினும்

மெல் நீரளயாம் வீழ்பவள் (குறள் 1111)”

என்னும் குறள் காதல் தலைவியின் மென்மை இயல்பு உணர்த்தும்.

நாணம் என்னும் நிறை பெண்மைக்கு உரிய தனிப்பெரும் குணம். பலவகையிலும் தன்னொடு உள்ளம் ஒருமித்த காதலினின் ஆண்மை என்னும் படை தலைவிக்கே உரிய பெண்மையை நிமிடத்தில் உடைத்துவிடுகிறது. (குறள் 1258). அவளுக்கே உரிய நாணம் பறந்து போக, அறநெறிப்பட்ட காதல் வெற்றிவாகை சூடுகிறது.

மகளிரின் மெல்லிய உணர்வு ஓரே வீச்சில் உடைந்து போகிறது. மெல்லிய முட்டை ஓடு தேய்ந்து போகாது உடைந்து போவதுதானே இயல்பு? குதிரையின் குளம்பில் கட்டிய இரும்புக்காப்பு (இலாடம்) பத்தில் ஒரு பங்காக பருண்மைக் குறைந்து விடின் அதை தேய்வதாய் கூறுவது வழக்கு. உடைவதாக்க கூறுதல் வழக்கன்று. ஆனால் மெல்லிய பெண்மை உடைந்து போவதாய்க்கூறப்படுகிறது.

பெண்மை உடைவதா? தேய்வதா? எது நல்லது?

நாணத்தை முறியடித்த காமத்தின் சிறப்பை வெள்ளி விதியார் என்னும் பெண்பாற்புலவர் ஓர் உவமை காட்டி விளக்குவார். உடன் போக்கு செல்லும் காலம் வந்துள்ளது என்று கூறிய தலைவி “மணல் உயரமாக திரட்டியமைக்கப்பட்ட கரை, புனலின் மோதலால் சிறித சிறிதாக அழிந்து விடுதல் போல் எனது நாணம் இன்று வரை காமத்தோடு போரிட்டு அழிந்து விட்டதேன்? என்கிறாள்.

“அளிதோ தானே-நானே-நம்மொடு
நளி நீடு உழந்தன்று மன்னே. இனியே
வான் பூங்கதுமபின் ஓங்கு மணற் சிறுசிறை
தீம்புனல் நெரி தர வீய்ந்து உக்கா அங்குத்
தாங்கும் அளவைத தாங்கிக்
காமம் நெரிதரக் கைந் நில்லாதே”

இன்பத்துப்பாலில் பெண்மை என்னும் நிறை உடைந்தாலொழிய முழுமையான காதலின்பம் துய்த்தல் இயலாது, இங்கு “ உடைதல் பணி” இரு பாலாராலும் வேண்டப்படும். விருப்பச் செயல், இது ஊடலைப் போன்றது.

ஆனால் கொடுங்கோண்மை அதிகாரத்தில் வரும் “ தேய்த்தல் பணி” அவ்வாறு அன்று. அதற்கு வெறுப்புணர்வே அடிப்படை முன்னது ஒருவரை ஒருவர் கவர்ந்து வெற்றிச் சூடும் இன்பம் நுகரும் அகப்போராட்டம். பின்னது ஒருவரை ஒருவர் வெட்டி வீழ்த்தும் வெறுப்பின் வெளிப்பாடு.

பெண்ணை விட்டு நாணம் உரிய காலத்தில் விலகி ஒரு குறுகிய காலமாவது பிரிந்துவிட வேண்டுவது இன்பம் துய்த்தலின் இன்றியமையாமை. நாணம் உரிய நேரத்தில் உடைக்கப்படாமல் இருப்பின் அது சிறிது சிறிதாக காதலை அழித்துவிடுவது உறுதி எனக் குறுந்தொகை கூறும்.

“கொண்கன் ஊர்ந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்
தெண் கடல் அடைகரை தெளிர் மணி ஒலிப்ப
காண வந்து நாணப் பெயரும்
அளிதோ தானே காமம்

விளிவது மன்ற: நோகோ யானே” (குறுந்தொகை 212)

இங்கோ நுண்ணிய நயம் எண்ணத்தக்கது. கொடியோனின் செல்வம் தேயத் தொடங்குவது “ இன்றே” (555), என நாள் குறித்த வள்ளுவர் வெண்மை உடைபட நாள் குறிக்காது போனது ஏன் எனின் நாண் உடைந்த அக்கணமே (கால இடைவெளி இன்றி) முழு இன்பமும் துய்க்கப்படுவதால் தான் என்பது அறிக.

பெண்ணுக்கே உரிய நாண் போன்ற நிறை குணம் நிரந்தரமாக அழிந்து போவதை வள்ளுவர் விரும்பவில்லை. இது இயல்பும் அன்று ஒரு குறுகிய காலமே உடைந்து (நிறை) நாண் மீண்டும் அவளை வந்து கவ்விக் கொள்ளும். ஆகவே மிகப்பொருந்தமான “உடைக்கும்” என்னும் சொல்லை இங்குக் கையாண்டுள்ளார் என்பதை அறிக. எப்படி? ஆழ்ந்து நோக்குக.

உடைந்த பொருளை மீண்டும் ஒன்றாக ஒட்டவைத்துவிடலாம். ஆயின் தேய்மானமான பொருளை மீண்டும் அப்படியே கொணர்வது இயலுமோ? ஆகவே தான், கொடுங்கோண்மை அதிகாத்தில் தேய்க்கும் படை நடத்திய வள்ளுவர். இன்பத்துப்பாலில் உடைக்கும் படை நடத்தகிறார். கொடியோனின் செல்வம் ஆற்றாது அழுத கண்ணீரால் தேய்மானம் கண்டு மீண்டும் சேராவண்ணம் அழிந்துவிடும் என்பதை - அழிந்து படவேண்டும் என்னும் தன் உள்ளக் கிடக்கையை உணர்த்துகிறார். அதே வேளையில், பெண்ணிடமிருந்து விலகிய நாணம் மீண்டும் பெண்ணிடம் சேர்ந்து விட வேண்டும் என்னும் கருத்துப்பட “உடைந்து” என்றும் சொல்லாமல் சொல்கிறார் என்க.

மேலும் ஒரு சிறப்பு “உடைதயலில்” ஒரு பொருளின் ஒட்டு மொத்த நிறைமாறாது (வடிவு மாறிவிடலாம்). சேதாரம் அதிகமிருக்காது. காதல் பசைகொண்டு உடைந்து போன பெண்மையை மீட்டெடுத்துவிட இயலும்.

தேய்மானம் என்பது அவ்வாறு அன்று. அதில் சேதாரம் அதிகம். மேலும் ஒரு பொருள் தேய்மானத்தால் பருமன் சுருங்கின் அது எவ்வாறு எல்லாம் உருமாறி அழிந்தது என்பதை அறுதியிட்டுக் காணுதல் இயலாது. அதுபோலவே எளியோருக்குத் தீங்கு இழைத்த கொடியோனின் செல்வம் - அவர்கள் இடும் குமுறிய உள்ளச் சாபத்தால் - கணக்கிட இயலாதபடி நாலா

வழிகளிலும் சிதறி சின்னப்பின்னப்படும் என்னும் நுணுகிய ஆழ்ந்த பொருள் பற்றியே தேய்க்குத் என்னும் ஒரு பணியைப் படைக்குத் தந்தார் வள்ளுவர்.

மேலும், தேய்தலில் சூடுமிக்கிருக்கும். அது போலவே கொடியோனின் செல்வம் சீரழிக்கப்படவேண்டும் என்னும் “ வெறுப்புணர்வு” அழுத கண்ணீருக்கு எப்போதும் உண்டு. சூடு வெறுப்பைக் சுட்டும் என்பதறிக. ஆனந்தத் கண்ணீரைவிட அழுத கண்ணீரில் சூடுமிக்கிருக்கும்.

காதல் பற்றிய உளவியல்: ஒரு பொருள் வெம்மையும் தன்மையும் மாறி மாறிப் பெறின் உடைந்துபோகும். அது போலவே காதல் இன்பத்தில் குளுமையும் வெம்மையும் வெம்மையும் குளுமையும் உள்ளார்ந்திருக்குத் என்னும் நுண்பொருளும் “உடைக்கும் படை” என்னும் சொல்லுக்கு உண்டு. எவ்வாறெனக் விளக்குவோம்.

ஒவ்வோர் ஆணும், தன்னுள் 80 சதவிகிதம் ஆண்மையும், 20 சதவிகிதம் பெண்ணியல்பும், ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னுள் 80 சதவிகித பெண்மையும் 20 கதிவிகித ஆணின் இயல்பையும் பெற்று இயங்குவதாக உளவியல் நூல் கூறும். காதல் என்னும் மன ஒன்றிப்பு. (One ness of Hearts) நிகழ்கிறபோது, பெண்ணிடமுள்ள 20 சதவிகித ஆணயல்பு காதலுக்குரிய தலைவியிடமும் தலைவனிடமும், ஆணிடமுள்ள 20 சதவிகித பெண்ணியல்பு காதலுக்குரிய தலைவியிடமும் இடம் மாறி வேகியலட மாற்றம் நடைபெறுகிறது.

காதல் வயப்பட்ட நிலையில் ஆண் தன் முழு தன்மையையும் எய்துவான். ஆகவே தான் காதலி தன் அருகில் உள்ள போது பயந்த இயல்புடைய ஆணிடமும் சுட வீரம் வீறுகொண்டடெழும். அப்போது அவன் முழு ஆண் மகன் (100 சதவிகிதம்). அதைப்போன்றே காதலன் தன் அருகில் உள்ளபோது வாயாடியான காதல் கூட 100 சதவிகிதம் நாணத்தால் தலை கவிழ்ந்து விழிகளால் பேசுவான். கால் விரல்களால் கோமிடுவான்.

இது காதலின் உளவியல் இயங்குநிலை. “உடைக்கும்” என்னும் ஒரு சொல்லுக்குள் வள்ளுவர் ஆழ்ந்த உளவியல் உண்மையை புதைத்துள்ளார் என்பது அறிக.

“உடைதலின்” மேலும் ஒரு சிறப்புக்கூறு இங்கு நோக்கத்தக்கது. காதல் தளத்தில் சம மட்டத்தில் நிறை தேய்க்கப்படுதலின் உடைதலை இயல்பு. இது மன ஒன்றிப்பில் சமமானவர்களுக் இடையே நடைபெறும் உள்ப்போராட்டம் (Fight between) கடுமையானப் போராட்டம். உடைதல் இருக்கதான் செய்யும். ஆயினும் இயல்பிலேயே மகளிர் மென்மையர். ஆதலின் பெண்மையை உடைத்து ஆண்மை வெற்றி பெறுகிறது.

ஆனால்

ஆற்றாது அழுத கண்ணீருக்கும் பெரும் செல்வத்திற்கும் இடையிலான மோதல் அத்தகையது அன்று. இது சமமில்லாதவர்களுக்கு இடையிலான போர். (Fight between unequals) எனியோர் வலியோர் மீது மோதுவது இது. பெரும் செல்வ மலையை எளியர் (ஏழையர்) ஆற்றாது. சிறுகருவியைப் போல சிறுகச் சிறுக இடித்து தேய்ப்பார். செல்வந்தனின் பல்வேறு கொடுந்திறத்திற்கும் ஈடுகொடுக்க முடியாத தன்மையால் கொடியோனின் செல்வத்தை-செல்வாக்கை-நலத்தை ஒரே அடியாக அழிக்க முடியாமல் போகவே, அழுத கண்ணீர் சிறுகச் சிறுக தேய்த்து அழிக்கும் என்பது உணரப்படும். ஆகவே இவ்விடத்தில் உடைதல் என்னும் சொல்லைத் தவிர்த்து பொருத்தமாக தேய்க்கும் என்னும் சொல்லாண்டுள்ளார் என்பது எண்ணி இன்புறத்தக்கது.

முடிவுரை: திருவள்ளுவத்தில் புதைந்து கிடக்கும் பல்வேறு உண்மைகளுள் இது ஒரு துளி மட்டுமே. “ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால் காத்து ஒம்பல் சொல்லின் கண் திருவள்ளுவர் சொற்பயின்ற நிலை இக்கட்டுரையில் விளங்கும்.

துணை நூல்கள்:

01. திருக்குறள் எண். 555, 561, 642, 958, 1228, 1087, 1251, 1258, 1324.

02. குறுந்தொகை-149, பாலை.
03. குறுந்தொகை-212, நெய்தல்
04. "Meditations" by Shakthi. Gawain.
05. Some books by Osho.

"I believe that every form of intimate relationship represents each being's attempt to find its feminine and masculine balance within from most traditional marriage to open or homosexual and bisexual relationships"- Shakthi Gawain.